

kapetanija koja je bila zapitana o trajanju prekostojnica dala odgovor u smislu lučkih uzanaca, pa prema tome na gornji spor ovo, po našem mišljenju, nepravilno stajalište suda nije utjecalo.

N.P.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 27.IV 1965.

Vijeće: Gabro Badovinac, Ratko Zlodre, dr Branko Jakaša

Prijevoz kamionom - Agent - Vozarina - Naručitelj prijevoza koji bez prigovora primi od vozara prijevoznicu, dužan je platiti vozarinu koja pada na njegov teret uz prijevoznicu - Za vozara je irelevantno da li je naručiteljev agent prilikom zaključenja ugovora o prijevozu prekoračio punomoć - Naručitelj-vlastodavac dužan je izvršiti ugovor prema uvjetima koje je zaključio agent, a ima pravo od agenta tražiti naknadu eventualne štete

Tužitelj je Autotransportno poduzeće, a tuženik poduzeće čiju je robu tužitelj prevezao. Tužitelj u tužbi navodi da je s tuženikovim agentom zaključio ugovor o prijevozu na temelju kojega je dio vozarine za izvršeni prijevoz morao platiti tuženik. Prvostepeni sud je tužbu odbio, jer da nakon provedenog postupka nije utvrdio da je tužitelj dokazao osnovanost svoga zahtjeva. Nije naime utvrđeno da je prijevoz izvršen po tuženikovoju narudžbi uz klauzulu da će on snositi dio vozarine.

Protiv ove presude tužitelj se žali, navodeći da je sud pogriješio što nije uzeo u obzir prijevoznicu koja je bila priložena spisu. U toj prijevoznici bilo je navedeno da dio vozarine plaća tužitelj. Ugovor je sklopio tuženikov agent, koji je u svemu obvezao tuženika.

Drugostepeni sud je žalbu djelomično uvažio iz sljedećih razloga:

Žalba tužiteljeva djelomično je osnovana.

Iz prijevoznice br.5921 od 28.IV 1964.g, koja je priložena spisu, slijedi da je tuženi naručitelj prijevoza i pošiljalac, odnosno njegovo predstavništvo u Rijeci, a primalac robe da je "Tehnomerkur", Karlovac. Ova prijevoznica predstavlja ugovor sklopljen između naručitelja prijevoza - tuženog i vozara - tužitelja. Iz prijevoznice slijedi da je prevožena razna roba, i da je bila ugovorena vozarina u iznosu od din. 14.320,- s time da primalac robe plaća dio vozarine od din. 11.400,- a pošiljalac din. 2.840.- Kad je naručitelj pri-

jevoza primio prijevoznicu / a nju je morao primiti čim je naručio prijevoz i predao robu na prijevoz/ iz koje je mogao razabrati da je njegova obaveza iz ugovora o prijevozu da plati dio vozarine od din. 2.840,- trebao je da ju isplati.

Tuženi kao pošiljalac, ako je smatrao da nije dužan platiti svotu naznačenu u prijevoznici, trebao je odmah po prijemu prijevoznice tražiti ispravak iste, i odbiti prijem prijevoznice s takovim sadržajem, a to tuženi, odnosno njegov agent koji je s tužiteljem sklopio ugovor o prijevozu, nije učinio. Ako je tuženikov agent, koji je potpisao prijevoznicu u ime naručitelja prijevoza prilikom sklopanja ugovora, sklopio ugovor pod drukčijim uvjetima nego što mu je tuženi dao nalog, za eventualnu štetu može pozvati na odgovornost svog agenta, ali je prema vozaču u cijelosti dužan ispuniti obaveze iz ugovora o prijevozu, tj. i prijevoznice.

G.B.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 8.V 1965.

Vijeće: Gabro Badovinac, Ivo Bešker, dr Branko Jakaša

Prijevoz željeznicom - šteta na robi - Ako primalac pošiljke posumnja da postoji oštećenje ili gubitak robe, ovlašten je tražiti od željeznice da odmah sastavi zapisnik o izviđanju i utvrdi stanje pošiljke - U tom slučaju primalac - iako je primio tovarni list i platio prijevozne troškove - iznimno nije dužan preuzeti i odnijeti robu u rokovima predviđenim za odnošenje, nego tek onda kada željeznica udovolji njegovom zahtjevu

Tužitelj - Željezničko transportno poduzeće - predložio je u tužbi da se oba tuženika solidarno presude na plaćanje iznosa od din. 788.700 - s naslova ležarine za robu, koju je prvotuženik uputio željeznicom drugotuženiku, a drugotuženik, iskupivši tovarni list, pošiljku nije preuzeo s razloga što je roba bila oštećena.

Budući da tuženici nisu priznali tužbeni zahtjev osnovanim, bilo je potrebno u postupku utvrditi da li tužitelju pristoji pravo da od oba tuženika traži naknadu za nastale troškove ležarine, odnosno da li su tuženici, ili jedan od njih, ove troškove tužitelju prouzročili svojim postupkom.

Prvostepeni sud je tužbeni zahtjev prema prvotuženiku odbio i našao da je drugotuženik odgovoran za troškove ležarine, jer je iskupio tovarni list, a pošiljku nije